

Primul raport privind apariția putregaiului radicular (rizoctonioză) la mazăriche (*Vicia ervilia*) în Bulgaria

Автор(и): проф. д-р Петър Чавдаров, Институт по растителни генетични ресурси „К. Малков” – Садово; доц. д-р София Петрова, Институт по растителни генетични ресурси „К. Малков” – Садово, ССА; Йордан Рангелов, ИРГР – Садово, ССА

Дата: 18.08.2025 **Брой:** 8/2025

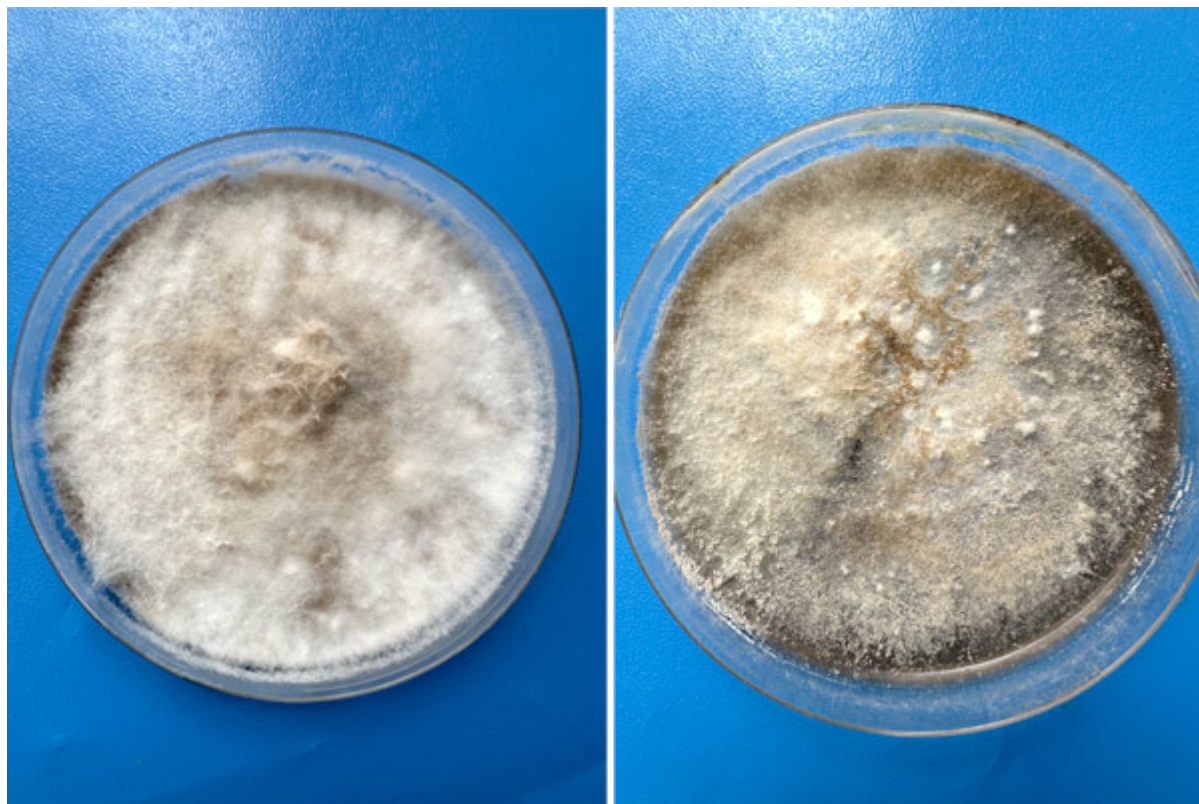
Măzăriche, sau așa-numita „măzăriche amară” (*Vicia ervilia* L.) Willd, aparține familiei Leguminosae (*Fabaceae*). Aceasta aparține genului *Vicia* (măzăriche), care este format din aproximativ 160 de specii anuale și perene. *Vicia ervilia* este o veche cultură de leguminoase cu boabe din regiunea mediteraneană. Această cultură a fost foarte apreciată de fermierii din Vechiul Continent pentru îmbunătățirea valorii nutritive a furajelor. În prezent, semințele de *Vicia ervilia* prezintă interes nu doar ca nutreț, ci și ca potențial component în alimente funcționale și suplimente alimentare.

În 2025, diverse accesii de mazărice au fost studiate în câmpul experimental al IPGR – Sadovo. Diferitele genotipuri au fost evaluate în funcție de diverse caracteristici agromorfologice, precum și pentru dezvoltarea și răspândirea diferiților fitopatogeni aeropori și solari. În timpul observațiilor la înflorire și la începutul formării păstăilor, au fost înregistrate plante izolate cu ușoară cloroză începând de la frunzele inferioare. Treptat, cloroza a afectat și frunzele straturilor superioare, iar într-un stadiu mai avansat s-a observat moartea plantelor întregi (Fig. 1, 2). •

Simptome ale putregaiului rădăcinilor la mazărice

În timpul inspecțiilor, au fost colectate și analizate probe de plante infectate în laboratorul de „Fitopatologie” al Institutului. Probele de plante bolnave au fost spălate și plasate pe un mediu de nutriție (agar cartof-dextroză) și incubate într-un termostat la 24°C timp de 14 zile. Dinamica creșterii miceliului a fost determinată la fiecare 3 zile. Inițial, am înregistrat o dezvoltare rapidă a miceliului, cu un miceliu substrat târător. Culoarea miceliului aerian s-a schimbat de la albicioasă la maro deschis. După 14 zile, a fost efectuată o analiză microscopică și o imagistică digitală a structurilor patogenului. Am constatat că hifele erau septate și foarte des ramificate în unghi drept. Sclerotii erau mici, de formă neregulată, localizați la periferie și predominant de culoare maro (Fig. 3, 4).

Miceliu al lui Rhizoctonia solani

În urma analizelor de laborator, a fost identificată specia *Rhizoctonia solani*. Simptomele observate în condiții de câmp și pe fond infecțios natural au fost confirmate și prin inocularea artificială a plantelor în condiții de laborator controlate.

Acesta este primul raport privind apariția putregaiului rădăcinilor la mazărice (*Vicia ervilia*) în Bulgaria.

Fungul solan *Rhizoctonia solani* este un periculos fitopatogen solan. Acesta infectează în principal rădăcinile și tulpinile diverselor plante cultivate, inclusiv multe culturi de leguminoase în diferite părți ale lumii. Putregaiul rădăcinilor cauzat de acest fungus poate reduce semnificativ producția și calitatea recoltei obținute de la culturile de leguminoase cu boabe. Același agent patogen a fost raportat ca agent cauzal al rizoctoniozei la fasolea comună în Bulgaria.

Referințe:

1. Bobev, S. 2009. Manualul Bolilor Plantelor Cultivate.
2. Zohary, D., Hopf, M. 2000. Domesticirea plantelor în Vechiul Continent, Annals of Botany, 88 (4), 666.

3. Maxted, N., 1995. An Ecogeographical Study of Vicia subgenus Vicia. Systematic and Ecogeographic Studies on Crop Genepools 8. International Plant Genetic Resources Institute, Roma, Italia.
4. Salt, G. A. 1982. Factors affecting resistance to root rot and wilt diseases. Paginile 259-267 în G.C. Hawtin și C. Webb, eds., Faba Bean Improvement. Martinus Nijhoff Publishers, Țările de Jos.